

عنوان مقاله:

تعیین حداکثر تخلیه مجاز رطوبت قابل استفاده در خاک در مراحل مختلف دوره رشد 31 توتون باسما سرس

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

رحمت اله رنجبر - محقق آب و خاک و زراعت مرکز تحقیقات توتون ارومیه

رامین تقوی - محقق آب و خاک و زراعت مرکز تحقیقات توتون ارومیه

خلاصه مقاله:

تأمین رطوبت کافی طی مرحله رشد سریع بوته برای توتون بی نهایت مهم است در حالی که توتون در مراحل رشد اولیه (مرحله ریشه دهی) و مرحله برداشت به رطوبت کمتری نیاز دارد (Reed و همکاران، 1994). بنابراین، از یک برنامه معین آبیاری در تمام مراحل رشد توتون نمی توان تبعیت کرد . از روش های مختلفی برای تعیین برنامه آبیاری با توجه به امکانات و دقت استفاده می شود . آبیاری براساس میزان تخلیه رطوبت در خاک (پس از تعیین حداکثر تخلیه مجاز رطوبت قابل استفاده در خاک) MAD عموماً از اعتبار و اطمینان بیشتری برخوردار است که در این طرح از آن استفاده شده است . لزوم به کارگیری این روش، اندازه گیری مستمر رطوبت خاک در ناحیه ریشه در طول فصل رشد گیاه می باشد و اندازه گیری رطوبت حتی با به کارگیری وسایل جدید و سریع در عمل وقت گیر بوده در حالی که در روش های دیگر، اندازه گیری ها اساساً ساده تر بوده و وقت گیر نیستند . اما استفاده از این روشها مستلزم تعیین دقیق حدودها برای هر کدام از پارامترهای مورد استفاده می باشد که تابع نوع گیاه و شرایط محیطی است و برای تعیین این حدودها، هر کدام از این روش ها باید با روش اول (به عنوان مرجع) مقایسه شوند (عسگرزاده، 1382). نقطه پتانسیلی حداکثر تخلیه مجاز رطوبت قابل استفاده در خاک (Maximum Allowable Depletion) نسبتی از حد بالای رطوبت قابل استفاده خاک است که در رابطه با حداکثر عملکرد کمی و کیفی محصول در شرایط مزرعه تعیین می شود (جارالهی، 1380) رضوی و فجری در سال 1373 دور آبیاری 15 روز را برای تمام دوره رشد توتون باسما سرس 31 با استفاده از تشتک تبخیر کلاس A تعیین نمودند که نیاز آبی گیاه با این روش 3400 متر مکعب در هکتار بود . فجری و رضوی (1375) با استفاده از لایسیمتر، نیاز آبی توتون باسما سرس 31 را 3680 مترمکعب تعیین نمودند .

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/24429>

